

OMFP nr. 961/2015 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 3/2015

În temeiul prevederilor:

- art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 6 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 5 alin. (4) și (9) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale, aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 688/2013 privind componența și funcționarea Comisiei fiscale centrale, ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Articolul 1

Se aprobă Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 3/2015, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Articolul 2

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
București, 19 august 2015.
Nr. 961.

ANEXĂ

Decizia Comisiei fiscale centrale nr. 3/2015

În vederea aplicării unitare a prevederilor art. 143 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 5 alin. (9) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 688/2013 privind componența și funcționarea Comisiei fiscale centrale, se adoptă următoarea soluție:

1. În perioada 1 ianuarie 2007-31 decembrie 2013

În cazul navelor destinate navigației maritime, utilizate pentru transportul internațional de persoane și/sau de bunuri, pentru pescuit ori altă activitate economică pe mare, scutirile de TVA prevăzute de art. 143 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal, se aplică dacă nava este efectiv și preponderent utilizată pentru navigație pe mare.

Pentru a determina dacă o navă este efectiv și preponderent utilizată pe mare nu pot fi luate în calcul doar criteriile obiective, cum ar fi lungimea sau tonajul navei, însă acestea ar putea fi utilizate pentru a exclude din domeniul de aplicare a scutirilor navele care, în orice caz, nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, respectiv nu ar fi capabile pentru navigație pe mare.

Pentru a stabili dacă o navă, care îndeplinește condițiile obiective de a fi capabilă să navigheze pe mare datorită lungimii și tonajului, a fost efectiv și preponderant utilizată pentru navigație pe mare, pot fi utilizate mijloace de probă prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, sau orice alte mijloace de probă prevăzute de lege.

Conceptul de navigație „pe mare” în sensul Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și al art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal acoperă orice parte a mării în afara apelor teritoriale ale oricărei țări, care este dincolo de limita de 12 mii marine, măsurată de la liniile de bază stabilite în conformitate cu dreptul internațional al mării (Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, semnată la Montego Bay la 10 decembrie 1982).

2. După data de 1 ianuarie 2014

În cazul navelor utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit, care sunt atribuite navigației în largul mării, scutirile de TVA prevăzute de art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal se aplică dacă nava este efectiv și

preponderent utilizată pentru navigație în largul mării.

Pentru a determina dacă o navă este efectiv și preponderent utilizată în largul mării nu pot fi luate în calcul doar criteriile obiective, cum ar fi lungimea sau tonajul navei, însă acestea ar putea fi utilizate pentru a exclude din domeniul de aplicare a scutirilor navele care, în orice caz, nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, respectiv nu ar fi capabile pentru navigație în largul mării.

Cerința referitoare la navigația în largul mării nu se aplică pentru aplicarea scutirilor de TVA prevăzute de art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă.

Pentru a stabili dacă o navă, care îndeplinește condițiile obiective de a fi capabilă să navigheze în largul mării datorită lungimii și tonajului, a fost efectiv și preponderant utilizată pentru navigație în largul mării, pot fi utilizate mijloace de probă prevăzute de Codul de procedură fiscală sau orice alte mijloace de probă prevăzute de lege.

Conceptul de navigație „în largul mării” în sensul Directivei 2006/112/CE a Consiliului și al art. 143 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal acoperă orice parte a mării în afara apelor teritoriale ale oricărei țări, care este dincolo de limita de 12 mile marine, măsurată de la liniile de bază stabilite în conformitate cu dreptul internațional al mării (Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, semnată la Montego Bay la 10 decembrie 1982).